

Crna Gora
Agencija za sprečavanje korupcije

UPI-03-01-257/10-21

AGENCIJA ZA SPREČAVANJE KORUPCIJE, postupajući po nalogima iz presude Upravnog suda U.br. [REDACTED] od 25.03.2025. godine, na osnovu člana 56 Zakona o upravnom sporu („Sl.list CG“, br. 54/16), članova 34, 38, 39 i 41 Zakona o sprečavanju korupcije („Sl.list CG“ br. 54/24), u postupku odlučivanja o dostavljanju Izveštaja o prihodima i imovini za 2020. godinu sa netačnim i nepotpunim podacima od strane javne funkcionerke [REDACTED] nakon sprovedenog postupka, dana 16. aprila 2025. godine donijela je

ODLUKU

U skladu sa nalogima i stavovima iznijetim u presudi Upravnog suda U.br. [REDACTED] od 25.03.2025. godine, utvrđuje se da javna funkcionerka [REDACTED] nije prekršila odredbe Zakona o sprečavanju korupcije, odnosno da u Izveštaju o prihodima i imovini za 2020. godinu dostavljenom Agenciji za sprečavanje korupcije nije prijavila tačne i potpune podatke, a koji se odnose na potrošački kredit supруга [REDACTED] kod „Podgoričke banke“ AD (sada „Crnogorske komercijalne banke“ AD), na način što je prijavila iznos kreditnog zaduženja manji za 10.000,00 eura.

O b r a z l o ž e n j e

Agencija za sprečavanje korupcije (u daljem tekstu Agencija) je u vršenju prava i dužnosti utvrđenih odredbama Zakona o sprečavanju korupcije pokrenula postupak utvrđivanja kršenja člana 23 stav 2 Zakona o sprečavanju korupcije tada važećeg Zakona, od strane javne funkcionerke [REDACTED] dostavljajući Izveštaj o prihodima i imovini za 2020. godinu broj 02-02-4-5730 od 01.04.2021. godine, navela nepotpune i netačne podatke koji se odnose na potrošački kredit supруга [REDACTED] kod „Podgoričke banke“ AD (sada „Crnogorske komercijalne banke“ AD).

Saglasno članu 34 Zakona o sprečavanju korupcije javna funkcionerka [REDACTED] je pristupila na raspravu u postupku pred Agencijom dana 10. 11 2021. godine, kada je navela da je podatak o kreditnom zaduženju supруга prikazan u Izveštaju na iznos od 5.000,00 eura netačan, ali se ne radi o namjeri, već da je podatke navela na način, kako je bila informisana, istakla je da nema namjeru da prijavi manji kredit od onog koji postoji iz razloga da s aspekta korupcije mogu biti interesantni više prijavljeni krediti od stvarnih, kada se pokušava opravdati novac posjedovanje imovine za koju pojedinac nema dokaza. Dodatno, istakla je da je odmah po saznanju za ovaj netačan podatak dostavila ispravku Izveštaja. U krajnjem je istakla da je za ročište dobila samo poziv bez zahtjeva kojim je pokrenut postupak, smatrajući da joj je i takav zahtjev morao biti dostavljen.

Agencija je javnoj funkcionerki dostavila rezultate ispitnog postupka o kojima je uredno obaviještena, što se konstatuje uvidom u povratnicu zavedenu pod brojem [REDACTED] 5ME od 28.12.2021. godine, na koje se imenovana nije izjasnila.

Nakon sprovedenog postupka pred Agencijom donijeta je Odluka Agencije br. [REDACTED] 03-[REDACTED] od [REDACTED].2022. godine, da je imenovana prekršila odredbe Zakona o sprečavanju korupcije, na način što je prijavila na ime supruga kreditno zaduženje u iznosu manjem za 10.000,00 eura kod „Podgoričke banke” AD.

Upravni sud je rješavajući upravni spor po tužbi javne funkcionerke [REDACTED] donio Presudu broj U.br. [REDACTED] od 25.03.2025. godine kojom je tužbu imenovane usvojio i poništio Odluku Agencije broj UPI-02-03-[REDACTED].2022. godine, te naložio da Agencija postupi po primjedbama iz presude, i donese novu, zakonitu Odluku u ovoj upravnoj stvari u skladu sa odredbama člana 56 Zakona o upravnom sporu („Sl.list CG”, br. 54/16).

Naime, Upravni sud je u presudi u bitnom naveo sledeće: „Prilikom donošenja Odluke da li je javni funkcioner prekršio neku od zakonom ustanovljenu obavezu, neophodno je cijeniti prije svega o kakvoj se obavezi radi, prirodi i težini radnje, odnosno činjenja ili nečinjenja javnog funkcionera, pa u zavisnosti od odgovora na to pitanje poći od cilja i svrhe, odnosno intencije zakonodavca koja ga je opredijelila za donošenje Zakona o sprečavanju korupcije. Naime, članom 2 navedenog zakona definisan je pojam korupcije, na način da je korupcija zloupotreba službenog, poslovnog, odnosno društvenog položaja ili uticaja u cilju sticanja lične koristi ili koristi za drugog. Takva definicija je preuzeta, odnosno svojim sadržajem usaglašena sa krovnim međunarodnim aktima donijetim u cilju borbe protiv korupcije i to Konvencije Ujedinjenih nacija protiv korupcije, Krivično-pravne i Građansko-pravne konvencije Savjeta Evrope protiv korupcije, kao i drugih relevantnih konvencija. Upravo sistemskim i ciljnim tumačenjem citiranih odredbi Zakona o sprečavanju korupcije, proizilazi da se se radi o mehanizmima kojima kroz postupak provjere podataka o imovini javnog funkcionera se nastoji utvrditi postojanje okolnosti koje bi upućivali na postojanje korupcije u obavljanju funkcije, što je u skladu sa principima i standardima iz pomenutih međunarodnih akata.

Dakle, odredbu člana 23 Zakona ne treba tumačiti izolovano i odvojeno u odnosu na temeljna načela zakona, već kao povezanu cjelinu kroz koju se ostvaruje svrha i cilj donošenja zakona. Ukoliko bi se ostalo na stanovištu da neprijavljivanje ili prijavljivanje pogrešnog podatka rezultira povredom Zakona o sprečavanju korupcije bez ocjene o kakvim podacima se radi i opravdanost datog objašnjenja stranke, navedeno bi značilo afirmaciju formalne istine, koja je suprotna načelu materijalne istine, važećoj u upravnom postupku, kako je to ustanovljeno i članom 11 Zakona o upravnom postupku, koji obavezuje da se u upravnom postupku moraju pravilno i potpuno utvrditi sve činjenice i okolnosti koje su od značaja za zakonito i pravilno odlučivanje o upravnoj stvari. Sa tim u vezi je i istražna funkcija tuženog organa, determinisana članom 30 Zakona, da kroz postupak provjere podataka iz Izvještaja sa prikupljenim podacima o imovini i prihodima javnog funkcionera od organa vlasti i pravnih lica koja raspolažu tim podacima, ukoliko utrdi da su imovina i prihodi javnog funkcionera i povezanih lica sa javnim funkcionerom veći u odnosu na realne prihode, cijeneći pritom i izjašnjenje javnog funkcionera, ocijeni

postojanje stvari koji bi ukazivali na eventualnu korupciju u obavljanju funkcije od strane javnog funkcionera“.

Nadalje je istaknuto da „prijavljivanje od strane tužilje manjeg iznosa kreditnog zaduženja za 10.000,00 eura, koji se vodi na ime supruga za supruga, ne može se podvesti pod smisao i svrhu odredbe člana 23 Zakona o sprječavanju korupcije. Naime, kako se ističe u presudi, tužilja je u redovnom godišnjem Izvještaju prijavila iznos kreditnog zaduženja supruga, dok je nesporno prijavila pogrešne podatke u pogledu ukupnog iznosa kreditnog zaduženja supruga. Cijeneći navedene okolnosti i dovodeći ih u vezu sa objašnjenjem tužilje datim tokom postupka o razlozima zbog kojih je došlo do nepodudaranja podataka iz Izvještaja sa stvarnim podacima, po ocjeni Suda, radi se o propustu, odnosno grešci tehničke prirode koji se može ispraviti, na šta upućuje činjenica da je tužilja prijavila kreditno zaduženje, što isključuje namjeru da se ti podaci prikriju ili netačno prikažu.

Nadalje, u presudi se dalje navodi i da mjesta za primjenu odredbe člana 23 Zakona o sprječavanju korupcije, na način kako to tuženi organ čini osporenim aktom, bilo bi jedino u slučaju da se radi o podacima iz Izvještaja koji bi upućivali da su imovina i prihodi javnog funkcionera i povezanih lica sa javnim funkcionerom veći u odnosu na realne prihode, što u konkretnom kod činjenice da je tužena prijavila kreditno zaduženje, dok nije tačno označila iznos, nije i ne može uzrokovati povredu Zakona.”

Takođe, navodi se i da tužilja nije dala saglasnost za pristup podacima na računima bankarskih i drugih finansijskih organizacija, to tuženi organ podatak o kreditnom zaduženju supruga tužilje nije mogao pribaviti u smislu člana 204 stav 3 tačka 1 Zakona o kreditnim institucijama.

Agencija je u cilju utvrđivanja činjenica i okolnosti potrebnih za donošenje pravilne i zakonite odluke, sproveda postupak i izvela dokaze i to: Izvršila uvid u Akt „Crnogorske komercijalne banke” AD broj 235 od 05. 10. 2021. godine, Izvršila uvid u bazu podataka Centralne banke Crne Gore, Izvršila uvid u bazu podataka Agencije.

Uvidom u Izvještaj o prihodima i imovini za 2020. godinu broj 02-02-4-5730 od 01. 04. 2021. godine, a upoređujući ga sa dijelom baze Centralne banke Crne Gore utvrđeno je da javna funkcionerka [REDACTED] navela podatke o kreditnom zaduženju supruga [REDACTED] kod Podgoričke banke, u iznosu od 5.000,00 eura, što je manji iznos za 10.000,00 eura od iznosa koji je evidentiran kod nadležnih institucija, a koje podatke imenovana nije u cjelosti prijavila u Izvještaju o prihodima i imovini gornji broj.

Uvidom u Akt „Crnogorske komercijalne banke” AD, (koja je preuzela poslove „Podgoričke banke” AD), broj 235 od 05.10.2021. godine, konstatovano je da klijent [REDACTED] kod ove banke ima kreditno zaduženje u iznosu od 15.000,00 eura, a koji izvod je identičan izvodu iz Centralne banke Crne Gore koji takođe glasi na iznos od 15.000,00 eura, koje zaduženje je odobreno dana 29.08.2019. godine.

Uvidom u bazu podataka Agencije, utvrđeno je da je [REDACTED] javna funkcionerka [REDACTED]

Nakon ocjene izvedenih dokaza, i to: uvida u bazu podataka javnih funkcionera Agencije, uvida u bazu podataka Centralne banke Crne Gore, uvida u Akt „Crnogorske komercijalne banke” AD broj 235 od 05.10.2021. godine, uvida u Izvještaj o prihodima i imovini za 2020. godinu broj 02-02-4-5730 od 01.04.2021. godine, Agencija je utvrdila da javna funkcionerka [REDACTED] nije prekršila član 25 stav 2 Zakona o sprečavanju korupcije, jer u Izvještaju o prihodima i imovini za 2020. godinu nije prijavila tačne i potpune podatke, na način što je prijavila na ime supruga kreditno zaduženje u iznosu manjem za 10.000,00 eura kod „Podgoričke banke” AD.

Primjenjujući međunarodne standarde i pravila postupanja, te postupajući po presudi Upravnog suda, a da u konkretnom predmetu imenovana javna funkcionerka nije nepropisno unaprijedila svoj lični, odnosno finansijski interes, Agencija je cijenila sve naprijed navedeno i utvrdila da je imenovana prijavila cjelokupno kreditno zaduženje dostavljanjem ispravke Izvještaja te da sve navedeno zaista ne može upućivati na namjeru [REDACTED] da želi prikriti prihode, a što bi moglo upućivati na sumnju da postoji mogućnost koruptivnih radnji.

Sve naprijed navedeno ukazuje da se ovdje ne može govoriti o kršenju odredbi Zakona o sprečavanju korupcije, kao i da u konačnom nije postojala, a u krajnjem nije ni ostvarena namjera da se iskažu nepotpuni i netačni podaci, te da je postupljeno u skladu sa presudom Upravnog suda, iz kojih razloga je odlučeno kao u dispozitivu odluke.

Uputstvo o pravnoj zaštiti: Protiv ove Odluke može se pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Upravnom sudu Crne Gore u roku od 20 dana od dana prijema odluke.

